

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 23. maj 2006
Dok.: KKN/40250
Det Internationale Kontor

Udkast til talepapir

**Til brug for mødet den 23. maj 2006 i Folketingets
Retsudvalg og den 24. maj 2006 i Folketingets Euro-
pauvalg vedrørende forelæggelse af rådsmødet (ret-
lige og indre anliggender) den 1.-2. juni 2006**

Torsdag og fredag i næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg.

Der er tale om et meget omfattende rådsmøde, hvilket også fremgår af det samlenotat om de enkelte sager på dagsordenen, som er oversendt til udvalget.

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg – ud over sagerne inden for mit eget område – også forelægger tre sager på vegne af forsvarsministeren, nemlig **dagsordenspunkt 14, 17 og 28**, som alle vedrører styrkelse af EU's katastrofe- og krisberedskabskapacitet.

Desuden skal jeg gøre opmærksom på, at der – efter oversendelse af samlenotatet til udvalget – er sat yderligere to sager på dagsordenen for det kommende råds-møde. Det drejer sig dels om **dagsordenspunkt 27** om et udkast til rådsafgørelse om samarbejdsordninger mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver, dels om **dagsordenspunkt 28** om fremlæggelse af Michel Barniers rapport vedrørende EU's evne til at reagere på kriser. Et supplerende samlenotat om disse to sager er oversendt til udvalget i denne uge – hvilket jeg beder om udvalgets forståelse for.

Omvendt er **dagsordenspunkt 10** (om adgang til visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i

medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, og for Europol) og **dagsordenspunkt 11** (om Eurojusts årsrapport og rådskonklusioner i lyset heraf) taget af dagsordenen for rådmødet, og jeg skal derfor bede udvalget om at se bort fra denne sag.

[Til FEU: Inden jeg herefter redegør for rådmødet, skal jeg starte med at oplyse, at jeg agter at forelægge to af sagerne på dagsordenen for Europaudvalget med henblik på forhandlingsoplæg. Det drejer sig om **dagsordenspunkt 1 og 2** om henholdsvis den nye generation af Schengen-informationssystemet (det såkaldte SIS II) og om en række nye finansielle særprogrammer for perioden 2007-2013.]

Jeg skal gøre opmærksom på, at jeg i forbindelse med min forelæggelse her i dag – ud over de væsentlige to sager under dagsordenspunkt 1 og 2 – vil fokusere på de sager, som fremgår af **dagsordenens punkt 3-6, punkt 9-10 og punkt 18**. Men jeg vil naturligvis være indstil-

let på at besvare eventuelle spørgsmål, som der måtte være til de øvrige punkter på dagsordenen.

Med disse indledende bemærkninger vil jeg herefter først vende mig mod de to sager, som forelægges **Euro-paudvalget** til forhandlingsoplæg.

Det drejer sig som nævnt for det første om **dagsordenspunkt 1** om den nye generation af Schengen-informationssystemet (det såkaldte SIS II).

Ifølge de seneste oplysninger sigter formandskabet mod at opnå politisk enighed på rådsmødet om udkastet til forordning om oprettelse, drift og brug af SIS II (betydning af hovedforordningen) med henblik på, at der kan indgås en førstelæsnings-aftale med Europa-Parlamentet.

Jeg vil derfor i det følgende koncentrere min forelæggelse om denne retsakt, idet jeg dog – af hensyn til fast-

læggelsen af den samlede danske holdning til sagen – også vil komme ind på udkastet til rådsafgørelse og udkastet til forordning om adgang til SIS II for de tjenester i medlemslandene, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer.

Jeg er naturligvis fuldt opmærksom på, at der er tale om tre omfattende forslag – hvilket også er baggrunden for, at der i det oversendte samlenotat er redegjort for på hvilke punkter, de foreslåede bestemmelser indholdsmæssigt svarer til eller stort set svarer til de gældende regler for Schengen-informationssystemet, og på hvilke punkter, der er tale om nye regler, eller regler, der indebærer større ændringer i Schengen-konventionens gældende bestemmelser. Jeg henviser herved til samlenotatets punkt 2, idet jeg skal gøre opmærksom på, at der i de videre forhandlinger vil kunne ske ændringer i udkastene, især med hensyn til udkastet til hovedforordning, som jo skal vedtages efter den fælles beslutningstagningsprocedure med Europa-Parlamentet.

Jeg skal endvidere fremhæve, at udkastet til hovedforordningen er omfattet af det retlige forbehold. Da hovedforordningen imidlertid vil udgøre en udbygning af Schengen-reglerne, vil Danmark – efter hovedforordningens vedtagelse – skulle træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne i sin nationale lovgivning.

Hvad angår de øvrige to forslag til SIS II-retsakter deltager Danmark fuldt ud i vedtagelsen heraf.

Med disse indledende bemærkninger vil jeg herefter – uden at gå i detaljer med forslagene – redegøre for regeringens holdning til de væsentligste spørgsmål i forslagen til SIS II-retsakter.

Indledningsvis vil jeg dog gerne understrege, at vi fra regeringens side fuldt ud støtter indførelsen af SIS II,

som jo bl.a. udgør en forudsætning for de nye medlemslandes fuldstændige deltagelse i Schengen-samarbejdet.

Ikke mindst i dette lys er vi fra dansk side indstillet på at udvise fleksibilitet i sagen.

Når dette er sagt, så vil jeg sige, at de foreliggende udkast til SIS II-retsakter – set med danske øjne – generelt må anses for at ville udgøre et godt grundlag for det fremtidige samarbejde på området.

Jeg kan i den forbindelse bl.a. nævne, at vi fra dansk side vil støtte den foreslåede finansieringsmodel, som indebærer, at udgifterne i forbindelse med oprettelsen, driften og vedligeholdelsen af det centrale system og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over EU's budget, mens medlemsstaterne selv afholder udgifter til udvikling og drift af deres respektive nationale systemer. I dag finansieres det centrale system via direkte

bidrag fra medlemslandene efter en nærmere fastsat fordelingsnøgle.

Vi kan fra dansk side også generelt tilslutte os de forelåede kategorier af personer, som kan indberettes i SIS II, samt kriterierne herfor.

Når det gælder indberetning af personer i SIS II som uønskede udlændinge havde vi dog fra dansk side gerne set visse ændringer i de eksisterende regler. Og vi har således under forhandlingerne bl.a. arbejdet for indsættelse af klare kriterier for indberetning af disse kategorier i SIS II, dog uden at komme igennem med vores synspunkter.

Vi har fra dansk side støttet, at der findes frem til en brugbar løsning med hensyn til spørgsmålet om, hvem der skal stå for at indberette en person, som står på FN- og EU-listerne om indrejserestriktioner.

Vi ser fra dansk side helst en central løsning af dette spørgsmål, men det er klart, at den løsning, som vælges, må være forsvarlig og til at administrere. Og hertil kommer, at man jo vil skulle finde frem til en løsningsmodel, som er acceptabel for medlemslandene.

Herudover vil jeg nævne, at vi fra dansk side vil støtte, at beslutninger af teknisk karakter vedrørende SIS II træffes i en komité-procedure (nærmere bestemt forskriftproceduren), mens vi vil arbejde for, at substansspørgsmål ikke skal besluttes i en komité-procedure.

Vi vil fra dansk side kunne støtte formandskabets kompromisforslag med hensyn til placeringen af ansvaret for den driftsmæssige ledelse af SIS II. Her er det foreslået, at forvaltningsansvaret på kort sigt overlades til Kommissionen, som så overlader driften til et medlemsland – hvilket i praksis vil sige Frankrig, som i dag driver SIS. På længere sigt er det tanken at oprette et nyt EU-

agentur, som skal stå for driften af SIS II (og muligvis også andre europæiske databaser).

Vi agter fra dansk side også at tilslutte os, at de myndigheder og EU-organer, som hidtil har haft adgang til SIS, også gives adgang til SIS II. Vi støtter således fra dansk side, at Europol og Eurojust gives adgang til oplysninger i SIS II svarende til den adgang, de to organer i dag har til oplysninger i SIS, ligesom vi også – såfremt der er stemning herfor – kan tilslutte os, at sikkerheds-tjenester gives adgang til SIS II, når der er et sagligt behov herfor.

Vi kan ligeledes fra dansk side tilslutte os, at fingeraftryk skal kunne anvendes som et direkte identifikationsmiddel i SIS II, når dette er teknisk muligt. En sådan adgang, som der er bred tilslutning til blandt medlemslandene, vil gøre samarbejdet mere effektivt, især hvis det gøres obligatorisk at indberette fingeraftryk.

Endelig vil jeg nævne, at vi fra dansk side tilslutter os den foreslåede model for tilsynet med databehandlingen i SIS II, og vi vil selvsagt i det hele taget lægge vægt på en fastholdelse af et højt databeskyttelsesniveau.

Vi vil naturligvis også kunne støtte, at de foreslåede bestemmelser i udkastene til retsakter, som er af generel karakter, medtages i begge retsakterne, således at der er sammenhæng i tingene.

Alt i alt er regeringens holdning til sagen den, at vi vil notere os en eventuel politisk enighed om udkastet til hovedforordning, som Danmark på grund af det retlige forbehold ikke deltager i vedtagelsen af.

Da hovedforordningen imidlertid – som nævnt – vil udgøre en udbygning af Schengen-reglerne, vil vi fra dansk side arbejde for de synspunkter, som jeg netop har nævnt, idet vi – i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling – agter at tilkendegive

ve, at Danmark ønsker at gennemføre hovedforordningen i dansk ret, når denne er vedtaget.

Hvad angår udkastet til rådsafgørelse om oprettelse, drift og brug af SIS II og udkastet til forordning vedrørende motorkøretøjsregistreringsmyndigheders adgang til SIS II, så agter vi fra dansk side at tilslutte os politisk enighed om disse udkast, der – ligesom hovedforordningen – udgør en forudsætning for de nye medlemslandes fuldstændige deltagelse i Schengen-samarbejdet. Jeg skal i den forbindelse særligt bemærke, at der med hensyn til forordningsforslaget er lagt op til at fastsætte regler, som indholdsmæssigt svarer til de regler, der allerede gælder.

Vi vil fra dansk side opretholde et parlamentarisk forhold over for udkastet til rådsafgørelse om oprettelse, drift og brug af SIS II, med henblik på efter grundlovens § 19, stk. 1, at indhente Folketingets forudgående sam-

tykke til, at Danmark kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen.

Og så skal jeg endelig kort nævne, at vi fra dansk side i øvrigt vil tage orienteringen om status for arbejdet med den tekniske udvikling af SIS II til efterretning.

Den anden sag, som forelægges til forhandlingsoplæg, er sagen under **dagsordenspunkt 2** om en række nye finansielle særprogrammer for perioden 2007-2013.

Som det fremgår af det oversendte samlenotat, deltager Danmark i vedtagelsen af de tre særprogrammer om henholdsvis forebyggelse, beredskab og konsekvensstyring i forbindelse med terrorisme og andre sikkerhedsrelaterede risici, om forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt om strafferet, mens vi – som følge af det retlige forbehold – ikke deltager i det fjerde særprogram om civilret.

Jeg vil ikke her gå i detaljer med indholdet af de pågældende særprogrammer, men jeg skal dog gøre opmærksom på, at der desværre har sneget sig en fejl ind i det oversendte samlenotat.

I samlenotatet er det anført, at de beløb, som er afsat til de omhandlede to rammeprogrammer og dermed også til de fire særprogrammer, som forelægges på rådsmødet, er mindre end, hvad Kommissionen oprindeligt lagde op til.

Justitsministeriet er imidlertid efter oversendelsen af samlenotatet blevet opmærksom på, at de beløb, der er opnået politisk enighed om at afsætte til de omhandlede to rammeprogrammer, er angivet i 2004-priser, og der er således ikke sket en nedsættelse af de beløb, som Kommissionen oprindeligt havde foreslået til rammeprogrammerne.

Dette betyder – ifølge de oplysninger, som har kunnet indhentes hos Kommissionen – at de oprindeligt foreslåede beløb vedrørende de tre særprogrammer, som Danmark deltager i, må forventes at kunne fastholdes. Derimod er det endnu ikke afklaret, hvilket beløb der skal anvendes på særprogrammet om civilret, som Danmark som nævnt ikke deltager i.

For at opsummere det kort: De tal i samlenotatet, der må forventes at komme til at gælde, er dem, som oprindeligt er foreslået af Kommissionen.

Med dette in mente vil jeg herefter kort sige følgende om den danske holdning til sagen:

Fra dansk side kan vi støtte, at man anvender den fordeling af midlerne mellem særprogrammerne, som Kommissionens oprindelige forslag hvilede på. Der er dog ikke tale om noget kardinalpunkt, og vi vil derfor fra dansk side – hvis forhandlingsituationen tilsiger det –

være indstillet på at udvise den fornødne fleksibilitet i forhold til andre løsningsmodeller. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at beløbene til særprogrammerne endnu ikke har været drøftet i rådsregi.

Hvad angår spørgsmålet om beslutningskompetencen med hensyn til tildelingen af støtte til projekterne, så havde vi fra dansk side helst set, at man i det hele an vender den såkaldte forvaltningsprocedure, som giver større indflydelse til medlemsstaterne end rådgivningsproceduren.

Formandskabet har imidlertid foreslået en model, hvor efter der anvendes forvaltningsprocedure ved visse beslutninger, mens rådgivningsproceduren i øvrigt finder anvendelse, jf. nærmere samlenotatets punkt 2. Det må erkendes, at den af formandskabet foreslåede model i meget vid udstrækning svarer til den ordning, som i dag følger af de eksisterende finansielle programmer, og fra dansk side vil vi på denne baggrund – og i lyset af for-

handlingsituationen – derfor være indstillet på at acceptere formandskabets kompromisforslag.

Der er i det hele taget bred tilslutning blandt medlemslandene til de foreliggende udkast til særprogrammer, som vi fra dansk side også generelt kan støtte, herunder bl.a. med hensyn til spørgsmålene om, hvem der kan søge støtte, hvilke projekter der kan støttes, hvilken form støtten kan antage samt omfanget af støtten til det enkelte projekt, herunder graden af medfinansiering.

Samlet kan jeg således sige, at vi fra regeringens side agter at tilslutte os politisk enighed om de omhandlede særprogrammer.

Dagsordenspunkt 3 vedrører forslaget om den europæiske bevissikringskendelse.

På det seneste rådsmøde den 27.-28. april 2006 lykkedes det ikke for formandskabet at opnå enighed blandt med-

lemslandene med hensyn til de rejste spørgsmål om henholdsvis definitioner af forbrydelser på positiv-listen og om undtagelse af telekommunikationsdata fra rammeafgørelsens anvendelsesområde.

Formandskabet prøver imidlertid endnu en gang at skabe politisk enighed med hensyn til disse spørgsmål og i det hele taget om de øvrige udestående spørgsmål, således at der kan opnås samlet politisk enighed om forslaget tekst (uden bilag og præambel).

Den danske holdning på det kommende rådsmøde vil være den samme som på det seneste rådsmøde.

Vi er således fra dansk side fortsat af den klare opfattelse, at rammeafgørelsen ikke bør indeholde definitioner af visse af forbrydelsestyperne på positiv-listen.

Vi har fra dansk side støttet et kompromis, som går ud på, at rammeafgørelsen ledsages af en råds erklæring i

tråd med den erklæring, der blev afgivet i forbindelse med rammeafgårelsen om den europæiske arrestordre, og som indeholder en fælles forståelse af, hvordan medlemsstaterne som minimum bør udlægge visse af forbrydelsestyperne på positiv-listen.

Tyskland kan imidlertid ikke acceptere denne løsning, og det er derfor muligt, at man må søge efter alternative modeller.

Fra dansk side er vi i så fald indstillet på at udvise fleksibilitet, så længe dette ikke indebærer ”totalharmonisering” af forbrydelseerne på positiv-listen.

Desuden vil jeg nævne, at vi fra dansk side fortsat vil lægge afgørende vægt på, at fremskaffelse af kommunikationsdata, der opbevares af teleudbydere, ikke skal være omfattet af rammeafgårelsens anvendelsesområde.

Og vi vil arbejde for, at afslagsgrunden vedrørende territorialitet får det bredest mulige anvendelsesområde.

Jeg vil ikke herudover gå i detaljer med forslaget, men i stedet for mere overordnet sige, at den foreliggende tekst – herunder også i relation til de øvrige udestående spørgsmål, som må forventes drøftet på rådsmødet – må anses for tilfredsstillende. Vi agter derfor i givet fald at tilslutte os samlet politisk enighed om forslaget, hvis det skulle vise sig muligt at opnå dette.

Vi vil fra dansk side – i lyset af grundlovens § 19, stk. 1 – opretholde et parlamentarisk forbehold over for udkastet til rammeafgørelse.

Dagsordenspunkt 4 vedrører et forslag til rammeafgørelse om den europæiske fuldbyrdselsesordre.

Forslaget tager sigte på at udbygge EU-samarbejdet inden for området for gensidig anerkendelse og fuldbyr-

delse af strafferetlige afgørelser. Jeg tillader mig her at henvise til det oversendte samlenotat, som indeholder en nærmere beskrivelse af forslaget.

På det kommende rådsmøde forventes to spørgsmål forelagt Rådet.

Det drejer sig for det første om spørgsmålet om, til hvilke medlemsstater en europæisk fuldbyrdelsesordre kan fremsendes.

Fra dansk side kan vi grundlæggende støtte forandringens oplæg, hvorefter en europæisk fuldbyrdelsesordre kan fremsendes til statsborgerlandet eller opholdslandet.

Efter dansk opfattelse bør der være tale om ”fast lovligt ophold”, således som dette følger af den enkelte medlemsstats nationale lovgivning, for at der kan ske fremsendelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre.

Det andet spørgsmål, som skal drøftes på rådsmødet, vedrører, om den domfældte skal samtykke til fremsendelse af en europæisk fuldbyrdelsesordre.

Fra dansk side er vi grundlæggende af den opfattelse, at der ikke bør stilles krav om domfældtes samtykke til overførsel til strafsoning i statsborgerlandet eller opholdslandet – og vi vil således arbejde for, at kravet om samtykke skal gælde i så begrænset omfang som muligt.

Det må imidlertid erkendes, at en række medlemslande ikke umiddelbart er indstillet på at afskaffe det generelle krav om samtykke fra domfældte, som i dag følger af Europarådets regler på området.

Fra dansk side finder vi – som minimum – at der som hidtil i overensstemmelse med Europarådets tillægsprotokol fra 1997 ikke skal kunne stilles krav om samtykke, hvis domfældte har unddraget sig fuldbyrdelsen ved at

flygte, eller hvis der i udstedelsesstaten er truffet afgørelse om udvisning eller udsendelse af den pågældende.

Jeg skal for god ordens skyld nævne, at vi fra dansk side vil opretholde et parlamentarisk forbehold efter grundlovens § 19, stk. 1.

Dagsordenspunkt 5 vedrører sagen om indførelse af proceduremæssige rettigheder i straffesager i EU.

Som udvalget er orienteret om, blev der på det seneste rådsmøde opnået enighed om at nedsætte en uformel ad hoc gruppe, som bl.a. fik til opgave at undersøge, om der kan findes et grundlag for kompromis mellem de medlemslande, som ønsker en rammeafgørelse, og de medlemslande, som har foreslået et ikke-bindende instrument.

Det østrigske formandskab har – i lyset af drøftelserne i den uformelle ad hoc gruppe og i Artikel 36-udvalget –

fremlagt et forslag til en kompromistekst med henblik på at opnå tilslutning til en (bindende) rammeafgørelse om nogle generelle proceduremæssige rettigheder i straffesager i EU.

Omvendt har en række medlemslande (Storbritannien, Tjekkiet, Irland, Malta, Cypern og Slovakiet) – som et alternativ til udkastet til rammeafgørelse – fremlagt et udkast til (ikke-bindende) resolution på området.

Om den danske holdning kan jeg kort sige følgende:

Fra dansk side støtter vi op om, at medlemslandene forsøger at finde frem til løsninger på området, som vil kunne medvirke til en generel styrkelse af mistænkt og sigtedes rettigheder i straffesager.

Vi har under drøftelserne bl.a. lagt vægt på, at der bliver tale om løsningsmodeller, som respekterer de forskellige retstraditioner i medlemslandene, og at der sikres ba-

lance i forhold til de krav, der følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt den hertil knyttede praksis.

Fra dansk side har vi på denne baggrund – ligesom mange andre medlemslande – sympati for det kompromisforslag, som er fremlagt af det østrigske formandskab, og vi vil således kunne støtte, at der arbejdes videre med denne tekst, som – set med danske øjne – ser acceptabel ud.

Fra dansk side er vi dog indstillet på at udvise fleksibilitet i sagen – og vi vil således også kunne støtte, at der arbejdes videre med det udkast til resolution, som er fremlagt af Storbritannien, Tjekkiet, Irland, Malta, Cypern og Slovakiet.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at – i modsætning til nogle af de medlemslande, som står bag resolutionsforslaget – så vil vi fra dansk side ikke afvise, at der er

hjemmel i unionstraktaten til at udarbejde en rammeafgørelse på området.

For så vidt angår **dagsordenspunkt 6** – om Europol's fremtid – vil jeg kort sige, at vi fra dansk side vil kunne tilslutte os, at Rådet noterer sig det options-papir, der er udarbejdet af gruppen af Formandskabets Venner.

Vi forventer desuden at kunne tilslutte os et udkast til rådskonklusioner om fremtidens Europol. I den forbindelse vil vi fra dansk side arbejde for, at der via rådskonklusionerne lægges maksimalt pres på de medlemsstater, som endnu ikke har ratificeret tillægsprotokollerne til Europol-konventionen.

Som vi ser det, haster det derimod ikke med at få om-dannet Europol-konventionen (med tillægsprotokoller) til en rådsafgørelse. Vi vil dog fra dansk side ikke være afvisende heroverfor, såfremt der blandt de øvrige medlemslande er stemning herfor.

Vi vil fra dansk side kunne støtte, at der opstilles nogle mål for, hvordan Europol kan styrkes. Det er imidlertid vigtigt, at der bliver tale om en omhyggelig proces, hvor man grundigt får behandlet og analyseret fordele og ulemper ved de forskellige tiltag.

I den forbindelse vil vi fra dansk side arbejde ud fra det synspunkt, at der skal fokuseres på at styrke og understøtte Europol-samarbejdet på det nuværende retsgrundlag, og at der alene bør foretages ændringer heri, hvis der er dokumenteret et behov herfor.

Dagsordenspunkt 9 vedrører status for EU's indsats mod terrorisme.

Som det fremgår af det oversendte samlenotat, er der tale om en lang række af sager, som skal forelægges Rådet til orientering samt godkendelse, og som for visse

af sagernes vedkommende også skal forelægges for Det Europæiske Råd på dets møde den 15.-16. juni 2006.

Idet jeg i øvrigt henviser til det oversendte samlenotat, vil jeg om den danske holdning til de enkelte sager kort sige følgende:

Fra dansk side vil vi tage den halvårlige afrapportering om gennemførelsen af EU's strategi og handlingsplan mod terrorisme samt EU's strategi mod radikalisering og rekruttering til efterretning.

Vi vil godkende de strategiske henstillinger baseret på SitCens rapporter samt godkende TE-SAT rapporten (som er Europols analyse af terrortruslen) og den nye struktur for TE-SAT rapporten.

Endelig vil vi godkende EU's mediestrategi og tage orienteringen om det første højniveau dialogmøde om bekæmpelse af terrorisme til efterretning.

Dagsordenspunkt 18 vedrører et forslag til forordning om indførelse af nye lovvalgsregler ved forpligtelser uden for kontraktforhold. Sagen forventes sat på dagsordenen som et A-punkt med henblik på politisk enighed.

Det foreliggende forslag indeholder blandt andet en bestemmelse i artikel 8 a om faglig aktion. Bestemmelsen indebærer, at det altid er loven i det land, hvor den faglige aktion finder eller har fundet sted, der skal anvendes. Rederiforeningen har efter drøftelsen på det seneste rådsmøde, hvor der blev konstateret kvalificeret flertal for forslaget, taget afstand fra bestemmelsen og tilkendegivet, at lovvalgsreglen i stedet burde udformes således, at det er lovgivningen i det land, hvor virkningen af en skadegørende faglig aktion indtræder, der skal anvendes. Rederiforeningen har begrundet sin holdning med, at artikel 8 a vil komme til at indbære, at lovligheden af konflikter mod danske skibe i andre EU-landes

havne, f.eks. svenske havne, vil blive bedømt efter lovgivningen i disse lande.

Jeg vil herudover ikke sige yderligere om de andre sager, som er på Rådets dagsorden, og som vi fra dansk side ikke har bemærkninger til. Skulle der være et ønske om at få yderligere oplysninger i relation til sagerne, vil jeg som nævnt selvfølgelig gerne søge at besvare disse.

Jeg skal i den forbindelse bemærke, at sagerne under dagsordenspunkt 15 og 16 vedrører det civilretlige område, hvor Danmark som bekendt har forbehold.